

миятъ отъ децата—не триелъ ржце. Той билъ вперилъ очи въ Исуса и внимателно го следилъ. А когато Исусъ приближилъ, изведнажъ Юда завикалъ:

— Гледайте, гледайте! Той е напълнилъ ржцетъ си съ камъни. Иде да се бие. Сбирайте камъни!

Децата се разтичали. Събрали камъни и започнали да замърятъ приближаващия Исусъ. Пръвъ Юда улучилъ челото му. Но Исусъ не се върналъ. Съвсемъ спокоенъ, сякашъ него не замърятъ — продължилъ да върви.

Това негово спокойствие уплашило децата. Тъ спрѣли да хвърлятъ.

Чакъ когато Исусъ съвсемъ приближилъ, децата разбрали, съ какво сж пълни ржцетъ му. Очудени, тѣ започнали виновно да се поглеждатъ. А Исусъ се приближилъ до тѣхъ и започналъ да имъ раздава плодоветъ.

Отначало децата отказвали. Но Исусъ тѣй ги молилъ, че тѣ неволно протегнали ржце. Исусъ сложилъ въ всѣка ржка по нѣколко едри и сочни плода. Следъ това отстъпилъ крачка назадъ, избърсалъ отъ лицето си струйката още не съсирена кръвъ и кротко казалъ:

— Отплащайте се тѣй на враговетъ си.

И отминалъ.

Е. Кювлиевъ.

ВѢЛКЪ И ПѢДПѢДКЪ.

Единъ вѣлкъ видѣлъ единъ пѣдпѣдкъ.

— О-хо! Колко си хубавъ! — казалъ му вѣлкътъ. — Но ти би изглеждалъ още по-хубавъ, ако си затворишъ очитъ.

Пѣдпѣдкътъ затворилъ очитъ си. Вѣлкътъ отворилъ уста, захапалъ го и побѣгналъ.

Жетвари, които работѣли наблизо, видѣли вѣлка и започнали да викатъ:

— Вѣлкътъ носи единъ пѣдпѣдкъ! Вѣлкътъ носи единъ пѣдпѣдкъ!

Пѣдпѣдкътъ, който не билъ още умрѣлъ, пришепналъ на вѣлка:

— Попитай ги, какво имъ влиза тѣмъ въ работата.

Вѣлкътъ зиналъ, за да заприказва и пѣдпѣдкътъ изхвъркналъ.

Прев. Ст. Йотовъ.